

РЕШЕНИЕ

№ 2617

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1383** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], чрез адв. А. – САК срещу Решение № 20006401 от 21.01.2022г. по н.а.х.д. № 5457 по описа на Софийски районен съд за 2020г., с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0000027 от 13.01.2020г., издадено от и.д. началник на областен отдел на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – С., с което за нарушение на чл.7а ал.2 пр.3 от Закона за автомобилните превози и на основание – чл.96г. ал.1, пр.2 от същия закон на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв.

Твърди се допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на съдебният акт и материална незаконосъобразност – касационни основания по чл.348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК. Иска се отмяната му.

Ответната страна - началника на областен отдел на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – С. не изразява становище по постъпилата жалба.

Представителят на прокуратурата – прокурор З. от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град Х. касационен състав, като взе предвид

твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, излага следното:

С процесната касационна жалба, жалбоподателят прави изрично възражение за наличието на наказателно постановление, издадено от некомпетентен орган, като необсъждането от страна на РС на компетентността на административният орган съотнася към касационното основание по чл.348 ал.1 т.2 от НПК.

В разпоредбата на чл. 146 от АПК са посочените основанията за оспорване на индивидуалния административен акт, като т.1 от посочената норма изрично въвежда изискването за компетентност - като първа предпоставка при дължимата преценка за неговата законосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл.47 ал.1 б. „а“ от ЗАНН, административни наказания могат да налагат ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение.

По силата на ал.2 на прецитираната норма, ръководителите по буква "а" могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет.

От своя страна, текста на чл. 92 ал.2 от ЗАвт.Превози предвижда, че наказателните постановления се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от определени от него длъжностни лица, с изключение на наказателните постановления по чл. 93а, които се издават от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от определени от него длъжностни лица, и наказателните постановления за установени нарушения от лицата по чл. 91, ал. 11, които се издават от кмета на съответната община или от оправомощени от него лица.

В рамките на обжалваното първоинстанционното съдебно решение, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, без да е изложил съображения относно правопораждащият компетентността факт, при все, че очевидно същата не произтича от закона, а от законово допустим трансфер на компетентност.

В данните по делото обаче не се съдържа информация относно наличието на делегация или оправомощаване от страна на Министъра на транспорта, така, че да се приеме, че посоченият извод е имплицитно въплътен в преценката за законосъобразност на оспорваното НП и кореспондира с доказателственият материал по делото.

В този смисъл, настоящата касационна инстанция не може да осъществи проверка на решаващите изводи на първоинстанционният съд. Факта, че в самото НП е посочено, че административнонаказващият орган е определен от министъра за длъжностно лице по реда на чл.92 ал.2 от ЗАвт.П, при това без да е посочен номер или наименование на заповед, която да бъде служебно установена в качеството и на обществено известен факт/какъвто тя всъщност дори не е/, налага извода, че въпроса за компетентността на органа е неизяснен и неустановен.

Невъзможността настоящият състав да осъществи проверка на съдебният извод, обосновава заключението за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради което обжалваното решение следва да се отмени, а делото да се върне на друг състав на същия съд за събиране на доказателства и произнасяне по законосъобразността на оспорваният акт с оглед

целият предмет на служебна проверка, който съдът дължи.

С оглед отправеното от касатора искане за присъждане на разноски, настоящият състав счита, че по тях и по аналогия с текста на чл.226 ал.3 АПК, следва да се произнесе районният съд.

Поради това и на основание чл.221 ал.2 предл. второ от АПК, Административен съд София – град Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20006401 от 21.01.2022г. по н.а.х.д. № 5457 по описа на Софийски районен съд за 2020г.,

ВРЪЩА делото на друг състав на същият съд за продължаване на съдопроизводствените действия, съобразно указаното с мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.